

عنوان مقاله:

صلح به از جنگ و داوری بازتاب آرمان های صلح طلبی و سفارش به دوستی در اشعار فارسی

محل انتشار:

هفدهمین کنفرانس بین المللی زبان، ادبیات، فرهنگ و تاریخ (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

لیلا رستگاریک - هیات علمی دانشگاه فرهنگیان

خلاصه مقاله:

صلح و دوستی از آغاز تاریخ تاکنون نه تنها در کتابهای آسمانی بلکه در زندگی تمام جوامع بشری جزء مهم ترین ارکان اخلاقی و حتی مادی بشمار می رود؛ از این رو زبان و ادبیات گرانسنگ فارسی با آن پشتوانه عظیم تاریخی و فرهنگی نیز سرشار از اشعار و جملات زیبا و حکیمانه ای است که مردمان را به صلح و دوستی دعوت می کند؛ این آثار در کنار ماهیت ادبی خود، دربردارنده محتوا و نکاتی از مسایل اخلاقی، سیاسی و اجتماعی می باشند. برخی از این آثار چنان جایگاه و پایگاه والایی در بین مردم دارند که بصورت ضرب المثل درآمد و سایه ای همیشگی بر ذهن و زندگی آنان افکنده اند؛ از جمله اشعار شاعرانی چون فردوسی، مولوی، سعدی و حافظ به عنوان بهترین حامی و مبلغ آرمان های بلند دینی و انسانی از قبیل: خداپرستی، عشق و محبت، راستی و درستی، صلح و دوستی، عدل و داد و نفرت از جنگ و خشونت ... می باشند، هدف ما در این مقاله آن است که به روش اسنادی و تکنیک تحلیل محتوا، به بررسی نمونه هایی از اشعار آنان در این زمینه، به عنوان نماد اصلی فرهنگ و تمدن ایرانی می پردازیم.

کلمات کلیدی:

صلح، دوستی، شعر فارسی، شاعران بزرگ

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1915009>

